

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 340/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. Z., Ď., pre „*hrubé porušenie základných ľudských práv vo veci dedičstva § 473 ods. 1 O. Z.*“ rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou vyhlásenými vo veci sp. zn. 3 C 432/02 a sp. zn. 3 C 9/2006 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12 Co 62/2006-80 z 1. marca 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Z. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2008 doručená (po doplnení 5. augusta 2008 a 8. októbra 2008) sťažnosť M. Z., Ď. (ďalej len „sťažovateľka“), pre „*hrubé porušenie základných ľudských práv vo veci dedičstva § 473 ods. 1 O. Z.*“ rozhodnutiami Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“) vyhlásenými vo veci sp. zn. 3 C 432/02 a sp. zn. 3 C 9/2006 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 12 Co 62/2006-80 z 1. marca 2007.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka prejavuje nespokojnosť s výsledkami dedičského konania po zomrelej matke, ako aj s existujúcimi vlastníckymi vzťahmi k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom konaní na okresnom súde a krajskom (odvolacom) súde. V tejto súvislosti sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd „*všetky rozhodnutia I. a II. stupňa súdov vo veci zrušil, zastavil exekúciu na môj dôchodok a uložil odporcom, aby som bola primerane finančne odškodnená*“.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predovšetkým z dôvodu, že petit sťažnosti nebol vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Z podania síce bolo zrejmé, že sťažnosť smeruje proti rozhodnutiam okresného súdu a krajského súdu, z jeho obsahu však nevyplývalo, porušenie ktorých základných práv a slobôd sťažovateľka namietala. Zároveň k podaniu nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Namiesto toho sťažovateľka k sťažnosti pripojila splnomocnenie, ktorým splnomocnila svojho syna A. Z. na špecifikované právne úkony.

Ústavný súd v liste č. k. Rvp 14989/08-8 z 8. septembra 2008 (doručenom 16. septembra 2008) sťažovateľku poučil, aké predpoklady musí spĺňať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, pričom ju upozornil na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila (s poučením, ako treba doplnenie náležitostí urobiť), pretože v opačnom prípade môže ústavný súd návrh odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Na výzvu sťažovateľka reagovala listom doručeným ústavnému súdu 8. októbra 2008, ktorým však svoje skoršie podania nedoplnila tak, aby ich bolo možné pokladať

za kvalifikovaný návrh na začatie konania. K tomuto podaniu ani nepriložila splnomocnenie pre advokáta za účelom svojho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka bola upozornená na možnosť odmietnutia jej sťažnosti v prípade jej nedoplnenia v súlade s poučením ústavného súdu, ale aj napriek tomu tak v stanovenej lehote neučinila.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľku o jej procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť jej plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany základných práv a slobôd a poučí ju o tom, ako treba opravu

alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je jej procesnou povinnosťou a tiež v jej záujme pokyny ústavného súdu na opravu alebo doplnenie sťažnosti rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľkou ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03, III. ÚS 334/06, III. ÚS 268/08).

Keďže sťažovateľka aj napriek výzve na doplnenie podania nepodala kvalifikovaný návrh na začatie konania, ktorý by spĺňal náležitosti požadované príslušnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2008